

[Jørgen Jensen]

komstsituation, om det var rigtigt, hvad der havde stået i Børsen om, at regeringen ville forhindre, at de to portioner, som ikke er udbetalt, og hvor man altså har haft en tvangsopsparing til ATP, fra 1. marts bliver lagt til dyrtidstillæggene og timelønningerne forhøjet med i hvert fald 2 portioner. Det, der forlyder, og som også LO har protesteret mod, er, at regeringen vil forhindre, at timelønningerne forhøjes med de to portioner, og at man, som Børsen siger, vil gemme disse penge til hen ad vejen at gøre lidt godt med. Findes der en sådan aftale, er der sådanne planer? Det fik vi ikke noget svar på.

Jeg spurgte, om det lønstop, der forberedes, også betød stop for udstedelse af friaktier. Det er jo rigtigt, som også hr. Gert Petersen var inde på, at den tidligere regering har erkendt, at indkomspolitikken betød, at der var nogle, der tjente ret så mange penge, at der fandt en kapitalophobning sted i virksomhederne. Det er klart, at man kan godt sige, at indkomsterne ikke måtte stige for aktionærerne, men vil den kapitalophobning så senere kunne frigøres? Jeg spurgte også, om en lovgivning om denne kapitalophobning ville komme lønmodtagerne til gode, for det er dem, der ved tilbageholdenhed sikrer den.

Hvad med de multinationale selskaber, som der blev stillet spørgsmål om den anden dag? Kan man føre den ekstrakapital ud af landet, som bliver et resultat af et lønstop?

Jeg vil også erindre om den lange række spørgsmål fra journalisterne om de skattemæssige problemer, om dette, at der ikke findes noget i punkterne om en skattereform, betyder, at fondene fortsat bliver skattefrie i mindst to år endnu, om regeringen ikke har planer om at gribe ind over for oprettelse af fonds.

Der er altså en række spørgsmål, som vi ikke har fået svar på. Men vi fik at vide, at der var noget, man var enige om, som ikke var lagt frem, og vi fik også at vide, at der ikke var noget nyt i at rette blikket imod venstre, for man var jo forpligtet til at samarbejde med venstre. Jeg ved ikke, hvor de forpligtelser ligger, men jeg ved i hvert fald, at dette samarbejde under den tidligere regering bl.a. betød, at vi solgte nogle af dem, som faldt for 26 ugers reglen. Der havde været et klart flertal for at redde samtlige dem, som stod for at falde for 26 ugers reglen,

men prisen for at få venstre med betød, at nogle tusinde alligevel faldt for den. Det er da rigtigt, at vi har kunnet se i hele den lovgivning, der blev lavet under den tidligere regering, at det var et krav, at venstre skulle kunne acceptere det, for at man ville gennemføre noget.

Men det er ikke rigtigt, at der ikke havde været andre muligheder, et andet flertal, og det bliver ikke rigtigere, fordi hr. Kjeld Olesen gang på gang gentager det.

Men hvad skal være målestokken for, hvem der egentlig er forpligtet til at samarbejde i et folketing som dette? Er det ikke de valgløfter, man giver befolkningen? Er det ikke de idéprogrammer, man har? Hvis det er det, der egentlig skulle være målestokken og udgangspunktet, findes der andre muligheder i dette folketing end at vende sig til det parti, som man jo tidligere har kaldt for reaktionært. Jeg nævnte i mit første indlæg, hvad socialdemokratiet sagde til arbejderklassen om venstre i 1974: at man ville bekæmpe dette parti og de helhedsløsninger, det lagde frem.

Så kom statsminister Anker Jørgensen ind på en række småting, som skulle bevise, at det ikke var så galt: den store sociale reform i 1979. Det er da rigtigt, at ægtepar skulle have 168 kr. mere. Vi skal altså her i morgen behandle et forslag om en momsforhøjelse på 2 pct., og hvis man ikke yder nogen kompensationer – hvad det jo er tvivlsomt om man gør – kan man trække 80 kr. fra det. Enlige skulle have 50 kr. mere fra 1. januar, og så kan man under de samme forudsætninger trække 40 kr. derfra. Det er sandelig en stor forbedring og en stor reform, at de enlige kan få 10 kr. mere i den situation, vi befinder os i, hvor man jo ikke har stoppet priserne.

Så er der efterlønnen. Jeg har sagt det mange gange: efterløn, der ikke hviler på frivillighed, er en hån imod arbejderklassen, mod dem, der er nedslidt, og som i og for sig har brug for en efterløn.

Hvad angår miljøforbedringerne, vil jeg bare pege på den holdning, som den tidligere regering havde i diskussionerne om de limstoffer, man brugte ude på Lynetten, hvor den gang på gang sagde, at det ikke var bevist, at man døde af kræft ved at anvende dem. Nej, det var ikke bevist; det bevises vel først, når de er døde alle sammen. Så hold-